No. 3127 Zaterdag 27 Januari 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

BIJ HET EINDE VAN DE BIDWEEK

Donderdag is de bidweek geëindigd, een instelling van een Anglicaanse geestelijke, om te komen tot de vervulling van Christus woorden, dat het moge worden „Eén schaapstal en één herder".

De initiatiefnemer zelf van deze bidweek bekeerde zich spoedig daarop tot het katholicisme: aldus door zijn voorbeeld aangevend op welke wijze alleen, deze eenheid van schaapstal en herder bereikt kan worden.

Onze lezers weten wel dat er reeds vele pogingen zijn aangewend om tot deze eenheid te komen. Noemen we de pogingen van Lord Halifax, de vader van den tegenwoordigen Engelsen Minister en zijn besprekingen te Leuven met Kardinaal Mercier: de conferenties der kerken opgeroepen te Lausanne en Stockholm door den bekenden Protestantsen bisschop Söderblom, enz.

Voor de beweging, om te komen tot een eenheid onder de protestants christelijke kerken in de wereld, hadden de katholieken zeker de grootste sympathie en zij zouden zich zonder twijfel hebben verheugd, indien deze eenheid ware tot stand gekomen op de basis van een positief Godsgeloof en een onvoorwaardelijke aanvaarding van de Evangeliën. Maar elke uitnodiging aan de Katholieke Kerk om aan dit herenigingswerk actief deel te nemen, moest noodzakelijk tot een weigering leiden. Dat was geen uiting van onverdraagzaamheid, maar de Kath. Kerk heeft tot taak, door Christus Zelf haar opgelegd, het „depositum fidei", haar door Christus toevertrouwde schat van geloofswaarheden, zuiver en ongerept te bewaren en al- [illegible] thiek misschien deze actie op zich zelf ook moge zijn, moet door de Kerk afgewezen en bestreden worden.

De Kerk, die pretendeert, dat zij de waarheid bezit, moet deze als het meest kostbare goed, ongerept bewaren en zij mag deze niet uitleveren aan een soort compromis-handel van geven en nemen. Wie dit onverdraagzaam zou willen noemen, geeft daardoor alleen al te kennen, dat hij van het wezen der Katholieke Kerk en van haar taak in deze wereld, weinig of geen begrip heeft.

Meermalen reeds hebben wij onze handelswijze moeten laten leiden door dit katholiek beginsel.

Zo ontvingen we onlangs van niet-katholieke zijde een artikel, waarin ongetwijfeld op een zeer sympathieke wijze een beroep gedaan wordt op de mensheid om in deze dagen van grote stoffelijke en geestelijke nood, tot inkeer en bezinning te komen en op die wijze te trachten in deze duistere wereld Gods licht te ontdekken. En daartoe zouden onze lezers worden opgeroepen om gedurende een bepaalde tijd de stilte te zoeken om te komen tot God en te luisteren en te gehoorzamen aan Hem.

Misschien zal men zich in sommige kringen verbazen, dat wij daaraan geen gevolg hebben gegeven, hoeveel waardering wij ook voor deze actie op zich hebben.

Maar deze verbazing kan alleen voortspruiten uit een volkomen onbekendheid met de katholieke geloofsleer en de onaantastbare plicht voor elke katholiek om op het terrein van de kath. beginselen niet te schipperen of te marchanderen.

We vinden het hier de plaats om iets te zeggen over wat men in onze tijd de Oxford beweging noemt en waarmede Curaçao ook kennis gemaakt schijnt te hebben. Zeker, elke katholiek heeft waardering voor het edele pogen van Dr. Frank Buchman om een ongelovige wereld terug te voeren tot God en niemand meer dan wij katholieken kunnen hopen en bidden, dat hij in dit edel pogen slaagt. Maar deze sympathie kan nooit tot de consequentie leiden, dat wij katholieken, ook voor onze eigen mensen de methode van Dr. Buchman overnemen om het geloofsleven onder ons te verdiepen en de godsdienstzin op te voeren. Wij willen daarmee allerminst zeggen, dat deze verdieping van het geloofsleven, een nauwere band tussen God en de mens, voor ons katholieken niet nodig zou zijn. Integendeel, wij erkennen gaarne, dat vele katholieken in dit opzicht van tal van Oxfordianen nog veel kunnen leren.

Maar het klinkt misschien enigszins hard, en het is zeker niet zo bedoeld, maar de waarheid gebiedt het ons te zeggen, dat het vele goede in de Oxford-bweging is ontleend aan de Kath. Kerk ,waarvan Frank Buchman slechts een slap aftreksel heeft gemaakt. De katholiek, die zijn geloof kent en de behoefte in zich voelt tot een nauwer contact met God, kan in de Oxford-beweging niets vinden, wat hij in eigen kring niet veel beter heeft. Waar komt de mens zó goed tot zich zelf dan in de stilte van de retraite? Waar vernedert de mens zich dieper om geestelijk herboren te worden, dan door de belijdenis van zijn zonden in de biecht? Waar vindt hij een sterkere steun om een ander en beter mens te worden, dan in het ontvangen van de Sacramenten van Zijn Kerk?

En waar vindt hij een rijker schat van lectuur om zijn verhouding tot God en zijn medemensen te doorvorsen, dan in de levens der heiligen, in de Confessiones van St. Augustinus en de Imitatio van een Thomas a Kempis.

Neen, een katholiek die leeft in en met en door zijn geloof, kan in de [illegible] zelf niet veel beter heeft, hij kan er alleen zijn katholieke mentaliteit door verwringen en ontsporen op geestelijk terrein.

Maar, we hebben toch ook niet onze medewerking geweigerd aan de oproep van H.M. de Koningin in Haar radiorede van 27 Januari j.l. tot geestelijke en morele herbewapening?

Dit hebben we wel gedaan in zoverre ook in die rede zuiver Oxfordiaanse klanken werden vernomen tot aanwijzing van een weg om te komen tot een morele en geestelijke herbewapening. Maar niet, voor zover wij menen langs andere en betere wegen ons kath. volksdeel te kunnen overtuigen om de zo sympathieke gedachte van H.M. de Koningin tot verwezenlijking te brengen. En in dit opzicht hebben de Nederlandse katholieken zich zeker niet onbetuigd gelaten. Dat wij door deze weigering ons zouden terugtrekken in een isolement, is ook niet juist. Herhaaldelijk en vooral in de laatste tijden, hebben de katholieken bewezen, dat waar het even mogelijk is, zij gaarne samenwerken, ook met andersdenkenden. En met de vlag der beginselen moet zeker niet al te spoedig worden gewaaid. Maar wanneer het werkelijk gaat om de toepassing van de beginselen, dan moeten de lijnen scherp en duidelijk getrokken worden. De Oxfordbeweging is een geestelijke beweging, gebaseerd op goede en idealistische motieven, maar ter bereiking van deze idealen, kiest men een weg, die wij katholieken niet kunnen gaan zonder onze eigen beginselen te verloochenen. De Oxfordbeweging, zo schreef prof. Otten O.P. in Het Schild van 1935—'36, is interconfessioneel en in haar diepste wezen echt modernistisch-protestants. Zij gaat vrijwel geheel om buiten de Kerk en de dogmatische leer en bekommert zich weinig om de sacramenten. De katholiek kan er iets goeds in erkennen, maar het behoeft geen betoog, dat die beweging voor de katholieken geen geschikte plaats is. Elke katholiek, die zou meedoen aan deze beweging, zou een grote stap terug zetten. Voor mensen buiten de Kerk, voor de geestelijke zwervers en zoekers, betekent zij een stap vooruit, en daarom erkennen wij gaarne haar goede bedoelingen en invloed! Maar voor de Katholieken wijzen wij deze beweging absoluut af.

Aldus prof. Otten.

Tegenover de leuze van de Oxfordianen van een christendom boven geloofsverdeeldheid, al heeft men er natuurlijk practisch geen enkel bezwaar tegen, dat een katholiek, katholiek blijft en een gereformeerde gereformeerd, moeten wij handhaven de leer van Christus, zuiver en ongerept. Christus heeft een Kerk ingesteld en een leer gepredikt, omdat Hij wilde, dat de mensen zó zouden leven. En alleen als de wereld terugkeert tot de leer en de Kerk van Christus, zal de wereld moreel en geestelijk herboren worden. De Oxfordbeweging is een stap in de richting naar de eenheid van Christus' Schaapstal, zoals deze in de Kath. Kerk gevonden wordt. Maar dan is het toch ook duidelijk, dat er voor de Katholieke geen enkele aanleiding kan zijn, zich bij de Oxfordbeweging aan te sluiten of haar methoden onder de katholieken te helpen verspreiden.

Wat dan zou men juist een stap, en een zeer belangrijke stap, terug doen op de weg naar een geestelijke en morele herbewapening.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

De oorlogvoerende landen laten niet meer los dan voor hun propaganda dienstig is. En of alles wat zij als berichtgeving mededelen, waar is? Zo werd dezer dagen bericht dat de Deutschland enkele dagen geleden naar zijn basis was terggekeerd, na sinds het begin van de oorlog, de handel der geallieerden afbreuk gedaan te hebben. Van wege het gelijken op elkaar van de Duitse pantserkruisers, is er reeds eerder een verwarring geweest en werd voor de Admiraal Scheer aangezien wat de Graf Spee was. Of de Deutschland die de Rawalpindi, de gewapende Engelse politiekruiser in de grond boorde, ook niet de Graf Spee geweest is, zal Duitsland voorlopig wel niet vertellen. [illegible] „Deutschland" tegenover de Engelse vloot niet groot geweest, en van activiteit is althans niet meer vernomen als het ene geval, wat we zo juist vermeldden.

Nog minder komen we te horen van wat er in Duitsland zelf gebeurt: van welke afmetinen de muiterijen geweest zijn in Tsjecho Slowakije b.v. In de Duitse berichtgeving lijkt het zelfs, of deze landen en Oostenrijk en Polen van de wereld zijn weggevaagd.

Maar in de laatste week heeft het Vaticaanse blad de Osservatore Romano in 2 artikelen eens een boekje opengedaan over wat de Polen thans van de Duitse overheersing te verduren hebben. Het schijnt dat de persbureaux die Curaçao van nieuws voorzien, niet veel belang stellen in wat dit goed geïnformeerde centrum over de toestanden in Polen wist te vertellen. Maar in de radio hebben we er van vernomen een kort uittreksel, maar waarin toch verteld werd van confiscatie van alle Poolse bezittingen en gevangen houden van 5.000 Poolse priesters en wat wel voldoende in enkele woorden de diep treurige vervolging schetst, was de mededeling dat de Duitsers zijn overgegaan tot sterilisatie, om zodoende het Poolse volk te doen uitsterven. Een meer barbaarse handelwijze is uit de historie van het oude heidendom amper op te diepen.

Maar is de huidige Duitse kultur wel anders dan heidens? In Moskou zelf, ook dat vernamen we uit de radio, heeft men althans de Duitse Nazis met vlag en wimpel deze week begroet als de grote steun in Rusland's strijd tegen de Godsdienst, en het gehuldigd als de grote medestrijder voor het atheisme.

Gelijk hebben zij, die steeds de laatste jaren beweerd hebben, dat in de grond der zaak en niet alleen in de methode, het Duitse Nazisme niets anders is als het Russische Bolsjewisme.

Voor Europa zal er dan op het ogenblik ook maar een strijd zijn en dat is, dit atheisme en zijn propaganda tegen te houden en de Europese cultuur daartegen te beschermen.

De Finnen houden in deze strijd moedig stand. De grote offensieven der laatste dagen hebben zij weer dapper afgeslagen, niet weinig als ze geholpen door de vorst, waaraan 40% der Russen als slachtoffers vallen: aldus volgens gegevens van Russische krijgsgevangenen.

Aan het Westfront blijven de millioen legers tegenover elkander liggen met nog minder activiteit als in tijden van manoeuvres. In de tijden van voor de oorlog spraken we van gewapende vrede: nu kunnen ze daar spreken van vreedzame oorlog. Alleen in zwaardere financiële offers zal deze oorlog van de genoemde vrede verschillen.

Naar aanleiding van deze laatste opmerking kunnen we aan het slot nog wel eens even de aandacht onzer lezers vragen voor de geweldige materiële verspilling, welke het daadwerkelijke krijgsbedrijf met zich medebrengt.

In het begin van de wereldoorlog van 1914 was in Londen en Parijs de opinie, dat Duitsland de oorlog slechts kort zou kunnen volhouden, wegens gebrek aan geld. De grote Engelse economisch Keynes schreef reeds in het begin der maand Augustus van genoemd jaar, dat de oorlog alleen reeds door deze omstandigheid hoogstens 5 à 6 maanden zou kunnen duren, wat [illegible] bleken hoop deed ontstaat, dat met Kerstmis, het Vredefeest bij uitnemendheid, het leed geleden zou zijn.

Dat deze hoop reeds spoedig de bodem werd ingeslagen, kwam enerzijds doordat Duitsland toen rijker was dan men vermoedde en anderzijds nam het een centrale positie in, waardoor de oorlogskosten geringer waren dan die van de Geallieerde mogendheden. Doch de hoofdreden is echter geweest, dat Duitsland de oorlog veel economischer heeft gevoerd dan de haar bestrijdende landen. De geallieerden wisten, dat zij onuitputtelijke geldbronnen ter beschikking hadden, en hoe verkeerd ook, daardoor werd er veel verspild. De Duitsers daarentegen waren spaarzaam reeds vanaf het begin van de oorlog.

Dezelfde politiek van spaarzaamheid heeft Duitsland ook nu weer, vanaf de eerste oorlogsdagen, toegepast. Alle economische middelen werden terstond gelijkelijk verdeeld. Het verbruik van levensmiddelen en goederen wordt geheel door de staat gecontroleerd. Bij de geallieerden zal men natuurlijk bij een voortduren van de huidige toestand ook die richting uitmoeten, doch alle berichten wijzen erop, dat aldaar nog veel aan de organisatie ontbreekt en veel zich nog slechts in een eerste stadium van ontwikkeling bevindt.

Dat niettegenstaande deze economische verstandiger wijze van oorlogvoeren de wereldramp van 1914 Duitsland ruïneerde is bekend en zal den lezer nog eens ten overvloede kunnen zien uit onderstaande opgave van oorlogskosten der oorlogvoeren landen uit die tijd. Hierbij dient te worden aangetekend, dat de bedragen achter de verschillende landen aangegeven, slechts slaan op de directe oorlogskosten; de indirecte zijn niet te berekenen. De getallen geven aan de hoeveelheid milliard-goudmarken:

Groot-Brittannië	173
Duitsland	157
Verenigde Staten	150
Frankrijk	100
Rusland	90
Oostenrijk-Hongarije	82
Italië	35

Beknoptheidshalve willen wij het bij deze Grote Mogendheden laten, doch van de kleinere nog alleen België vermelden, waarvoor de wereldoorlog op een uitgave aan directe oorlogskosten, omgerekend in goudmarken, van 4.6 milliard kwam te staan.

Het totaal der directe oorlogskosten door alle betrokkenen gemaakt wordt geschat op 700 milliard goudmark. Wat cijfers betreft, willen wij het hierbij laten. Afgescheiden nog van het feit, dat wij, die thans weten, dat al deze enorme uitgaven in economisch opzicht de overwinnaars ook slechts verlies hebben gebracht, dient niet uit het oog te worden verloren, dat mede dank zij dit fantastisch offer aan Mars gebracht de Europese alleenheerschappij op de wereldmarkt verloren ging. De positie van Amerika werd wel is waar versterkt, doch Japan wordt in het algemeen als het enige land beschouwd, dat profijt heeft getrokken van de wereldoorlog.

De economische crisis, die zich na de wereldoorlog deed gelden, was niet alleen in Duitsland, maar ook in de andere landen onmiddellijk te herleiden tot een of meerdere van de directe gevolgen van de wereldoorlog; de financiële en economische ontreddering kwam tengevolge van oorlogsschulden.

Waar het gehele oorlogsapparaat heden ten dage nog aanzienlijk grotere sommen zal verslinden dan gedurende de wereldoorlog, is slechts bij benadering te schatten in welk tempo de wereld financieel en economisch naar de afgrond snelt, wanneer men in Europa zal overgaan tot krijgsbedrijven op grote schaal. Dat de kosten niet te betalen zullen zijn, mag als zeker worden aangenomen en deze wetenschap zal er in niet geringe mate toe bijdragen, dat de verantwoordelijke mannen in Europa thans zo duidelijk hun aarzeling tonen om het oorlogsbeest geheel ongebreideld los te laten.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

GESPREKKEN MET RIJKSKANSELIER HITLER.

HOE DE FüHRER DENKT OVER DE OORLOG.

„DE OORLOG, BEN IK!" ALDUS HITLER.

Een nieuw boek van Hermann Rauschning.

Van Hermann Rauschning, die sinds 1931 een van de meest intieme medewerkers was van den Führer, oud-Senaatspresident van Danzig, doch die sinds 1935 de rug heeft toegekeerd aan het Nationaal Socialisme, zal binnenkort een nieuw boek verschijnen onder de titel: „**Hitler heeft mij gezegd......**"

Het Franse blad „Paris Soir" publiceert nu reeds enkele passages uit dit nieuwe boek, waaraan wij het volgende ontlenen:

Wij waren met vijven bijeen op de waranda van Hitlers woning, namelijk Hitler zelf, Rudolf Hess, Forster, (gouwleider van Dantzig), Linsmayer (leider van de S.A.) en ik.

„De toekomstige oorlog — aldus Hitler — zal in niets gelijken op die van 1914. Er zullen geen infanterie-aanvallen meer zijn en geen aanvallen van grote troepen-afdelingen. Dat alles is voorbij."

Rudolf Hess vroeg aan den Führer of het waar was, dat Duitsland geheime uitvindingen bezat, waardoor de Maginot-linie kon worden doorbroken. Hiermede bracht hij den Führer op een geliefkoosd onderwerp.

„— Welk leger beschikt niet over enkele geheime uitvindingen? Maar wat de waarde betreft, daarover sta ik nogal sceptisch", antwoordde Hitler.

— Maar toch, de kracht van onze nieuwe projectielen? Men zegt, dat ook het electrische wapen nieuwe mogelijkheden biedt voor de aanval. Is dat juist? En dan de nieuwe vergiftigde gassen en de bacillen? Denkt U dat men in de toekomstige oorlog gebruik zal maken van microben?"

„— Een volk, waaraan men zijn goed recht ontzegt, kan wettig gebruik maken van alle middelen, met inbegrip van de bacteriologische oorlog. Ik zal geen gemoedsbezwaren kennen en ik zal het wapen kiezen, dat ik noodzakelijk acht. De nieuwe gassen zijn verschrikkelijk, maar welk verschil is er tussen een langzame doodstrijd in het prikkeldraad en het lijden van gasvergiftiging? In de toekomst zal de ene natie zich verheffen tegen de andere, en het zal niet het ene leger zijn tegen andere vijandige legers.

Wij zullen nooit capituleren, riep Hitler uit. Wij zullen misschien val-

len, maar dan zullen wij een wereld in onze val meeslepen."

Hitler wees er vervolgens op, dat de beslissing van de oorlog niet afhankelijk is van de technische wapenen.

— Wat zoekt men in de oorlog te verkrijgen?" vervolgde Hitler. „De capitulatie van den tegenstander. Vanaf het ogenblik, dat de vijand capituleert, kan ik hem volledig vernietigen. Waarom zou ik hem in die omstandigheden militair demoraliseren, als ik een gelijk resultaat kan bereiken met minder kostbare en meer zekere middelen? Als ik een oorlog begin, dan zal ik in volle vredestijd troepen in Parijs laten binnenrukken. Zij zullen Franse uniformen dragen. Midden op de dag zullen zij over straat gaan, en niemand zal van plan zijn hen tegen te houden. Ik heb alles tot in de kleinste details voorzien. Zij zullen marcheren naar de zetel van de Generale Staf, naar de Ministeries, naar het Parlement. In enkele minuten tijds zullen Frankrijk, Polen, Oostenrijk en Tsjechoslowkije van hun leiders beroofd zijn. Er zal een ongehoorde verwarring heersen. Maar reeds geruime tijd zal ik in verbinding staan met mannen, die een nieuwe regering zullen vormen, een regering naar mijn zin.

Dergelijke mensen zullen wij overal vinden. Wij zullen hen zelfs niet behoeven te kopen. Zij zullen ons vinden, gedreven als zij worden door ijverzucht, verblindheid, partijtweedracht en trots. En de vrede zal getekend worden, nog voordat de vijandelijkheden zijn begonnen. Ik verzeker u, mijne heren, dat het altijd het onmogelijke is, wat slaagt en dat het meest zekere is.

Wij zullen genoeg vrijwilligers vinden, genoeg mannen als onze S.A., die in stilte en tot alle offers bereid zijn. In vredestijd zullen wij hen de grens laten overschijden, met kleine groepjes, en ieder zal denken dat het vreemdzame reizigers zijn.

Onze strategie zal bestaan in het vernietigen van den vijand van binnen uit, hem te verplichten, zichzelf te overwinnen."

Enkele ogenblikken later zette Hitler het gesprek voort:

— Wij zullen niet aarzelen om revoluties bij de vijand te ontketenen. Herinnert gij U Sir Roger Casement en de Ieren tijdens de wereldoorlog? Overal, midden in het vijandige land, zullen wij vrienden hebben die ons helpen, en wij zullen er ons van weten te voorzien. De verwarring der geesten, morele conflicten, besluiteloosheid en paniek, ziedaar welke onze wapenen zullen zijn."

— Gij kent toch de geschiedenis der revoluties. Het is altijd hetzelfde. De leidende klassen capituleren. Waarom? Uit defaitisme, omdat zij geen wil hebben. De leer van de revolutie, ziedaar het geheim van de nieuwe strategie. Ik heb die geleerd van de bolsjewisten, en ik schaam mij er niet voor het te zeggen, want van zijn vijanden kan men altijd het meeste leren. Kent gij de theorie van de staatsgreep? Bestudeert haar, en gij zult weten, wat gij dan te doen hebt.

Nooit zal ik een oorlog beginnen zonder tevoren de absolute zekerheid te hebben dat mijn tegenstanders onder de eerste schok zal vallen. Wanneer de vijand van binnen uit gedemoraliseerd is, wanneer hij aan de rand staat van de revolutie, wanneer sociale onlusten op het punt staan van uit te breken, dan is het moment gekomen, om het met een slag te vernietigen. Massale luchtaanvallen, terreur, sabotage, aanslagen in het binnenland, het vermoorden van de leiders, en dat alles gelijktijdig, ziedaar de toekomstige oorlog.

Ik zal niet voor soldaat spelen, en ik zal mij niet laten leiden door strategen. Ik zelf zal de oorlog leiden. Het gunstigste moment voor de aanval, zal ik zelf bepalen.

Wat ik nodig heb, zijn revoluties.

Van de leer der revoluties, heb ik de basis van mijn politiek gemaakt.

De oorlog, dat ben ik!"

EEN SCHRIJVEN VAN DEN H. VADER.

Gericht tot de gemobiliseerde geestelijken.

Op het feest van de Onbevlekte Ontvangenis der H. Maagd, in het eerste jaar van Zijn Pontificaat, richt de H. Vader in een apostolisch schrijven, een apostolisch woord van vermaning, aan de priesters en clerici, die onder de wapenen zijn geroepen.

De moeilijke positie, waarin dezen verkeren, is voor Hem een bron van grote bezorgdheid. Weliswaar is de waakzame zorg van de aalmoezeniers, aan wie buitengewone bevoegdheden zijn toegekend, voor het hart van den H. Vader een geruststelling, maar daarom kan de Paus zich toch niet ontslagen achten van de plicht zich rechtstreeks tot de onder de wapenen geroepen clerici te richten, hun Zijn hart te openen en hen uit te nodigen hun taak te verrichten in de geest van hun roeping.

Ook nu zij onder de wapenen zijn moeten de priesters en religieuzen, met een voorbeeldige trouw aan hun nieuwe plichten, de levende voorbeelden zijn van Jezus Christus en schitteren als het licht der wereld. Zij moeten zich bijvoorbeeld scrupuleus boven alle lichtzinnigheid stellen, boven corruptie, mensen en zaken; **zij moeten hun leven leiden in gestrengheid en zachtmoedigheid des harten en met een voorbeeldig-christelijke moed.**

Na de aandacht der onder de wapenen geroepen priesters en religieuzen te hebben gericht op het goede voorbeeld, door den Meester van hen verwacht, vindt de H. Vader woorden van troost en bemoediging en spoort hij hen aan te mediteren over de vruchtbaarheid der offers, die het stramien vormen van het militaire leven. De noodzakelijkheid en deugdzaamheid te cultiveren en de geest van gebed levendig te houden, geeft den H. Vader een aantal vermaningen in, rijk aan Vaderlijke wijsheid en apostolische bezorgdheid. De H. Vader rekent er op, dat Zijn zonen een edelmoedig bewijs zullen geven van hun trouw aan het katholieke Priesterschap. Zo zullen zij de dank van het vaderland verdienen, de prijs van een goed geweten en de troostende lof van den goeden Meester.

De H. Vader verleent ten slotte aan de onder de wapenen geroepen priesters en religieuzen Zijn apostolische zegen en spreekt de wens uit, dat het spoedig vrede moge worden.

JOODSE KOLONISATIE.

De „Stampa" onthulde onlangs bijzonderheden over een plan voor het vestigen van een Joodse nederzetting aan het Tanameer in Ethiopië. Het blad schrift, dat zijn bericht gebaseerd is op inlichtingen uit een gezaghebbende bron te Rome.

De Italiaanse koloniale autoriteiten hebben goedgekeurd, dat een commissie een reis naar Ethiopië zal maken, teneinde aldaar de voorwaarden voor een Joodse vestiging te bestuderen en een geschikt gebied uit te zoeken.

Voorlopig is men voornemens een uit 30.000 boeren bestaande nederzetting ten Zuiden van het Tana-meer te stichten. Men zal deze 30.000 boeren uitzoeken uit de voor het uitvoeren van een dergelijke koloniale taak geschikte personen.

Om mee te beginnen, zullen voor de Joodse kolonisten 5 dorpen en industriële gebieden gesticht worden. Teneinde de Joodse emiganten een gevoel van gehechtheid aan hun nieuwe woning te schenken, zal iedere familie een huis en een hoeveelheid grond geschonken worden.

DE VERENIGDE STATEN EN OOST-INDIË.

In de „Journal of Commerce" te New York verscheen onlangs een belangwekkend artikel betreffende Amerikaanse belangen in Nederlands Oost-Indië. Wij geloven, dat de conclusie van dit artikel zeker ook opgaat voor ons West-Indië.

Ziehier het artikel:

De oorlog in Europa heeft de uitgebreide economische betrekkingen tussen de Verenigde Staten en Nederlands-Indië opnieuw tot uitdrukking gebracht. Hoewel onze uitvoer naar dat land betrekkelijk gering is — in 1938 vertegenwoordigde deze een waarde van $ 27.518.000 — kopen wij van die eilanden grote hoeveelheden rubber, copra, specerijen en andere tropische grondstoffen. De grootte van deze invoer varieert in verband met de binnenlandse economische verhoudingen, welke de behoefte aan genoemde producten bepalen.

Bedoelde import bedroeg $ 115.189.000 in 1937 en $ 68.711.000 in 1938.

Daar de oorlog in Europa tal van vragen doet rijzen, zoals bijvoorbeeld of de Amerikaanse scheepvaart in staat zal zijn de invoer uit Britse gebieden in het Verre Oosten voort te zetten, zal onze import uit het neturale Nederlands-Indië belangrijker worden dan ooit. De nieuwe neutraliteitswet belet Amerikaanse schepen goederen en passagiers te vervoeren naar havens in Brits koloniaal gebied, van waar die importgoederen worden betrokken. Een dergelijke belemmering zullen Amerikaanse schepen, die Nederlands-Indië bevaren, niet ondervinden.

Voorts zullen die eilanden in de toekomst hun behoefte aan industrieproducten meer dan tot dusver in de Verenigde Staten moeten dekken, aangezien de oorlog de aanvoer uit Europa ten dele zal afsnijden. Om die redenen zal onze export daarheen een hoogte bereiken, welke ver uitsteekt boven het niveau van de achter ons liggende jaren.

Het Nederlandse Gouvernement heeft de buitenlandse belangen in Indië „fair" behandeld. Niet alleen heeft het vermeden de handel met andere landen moeilijkheden in de weg te leggen, doch het heeft daarbij de gelegenheid opengelaten voor belangrijke buitenlandse beleggingen in dat gebied.

Daarom is het uit economisch en politiek oogpunt voor de Verenigde Staten van belang, dat de politieke status van Nederlands-Indië ongewijzigd blijft:

Een gelijk standpunt nemen ongetwijfeld de Europese mogendheden in, welke sinds lang handel hebben gedreven op deze Nederlandse bezittingen en er kapitaal in hebben gestoken."

Greta Garbo, de Zweedse filmster, waarvan men zegt, dat ze Amerikaanse staatsburger zal worden, verklaart dat ze over enige tijd voor goed naar haar vaderland terugkeert.

DE PASTOOR VAN HET DODENDAL.

De meest merkwaardige parochie van de Verenigde Staten behoort tot het aartsbisdom Los Angeles en wordt bediend door Father Crowley.

Deze parochie, waarin tegelijkertijd de hoogste en de laagst-gelegen punten van het gehele land worden aangetroffen, heeft een oppervlakte van 10.000 vierkante mijlen. Men vindt er de Death-Valley en de Mount Whitney. Het Dodendal ligt 60 Meter onder de zeespiegel, terwijl de berg Mount Whitney een hoogte van 3.800 meter bereikt. De parochie, die slechts zeer dun is bevolkt, is tegelijkertijd de heetste en meest vochtige plaats van Californië. De verschrikkelijke woestijnen van de Death Valley, waar het moordend heet is, zijn berucht; in de Owens Valley ontspringen de waterbronnen van Los Angeles. De pastoor legt iedere Zondag, wanneer hij van zijn residentie in Lone Pine naar de missiekapel in Bishop reist, een afstand af van niet minder dan 90 K.M. In het woestijngebied draagt hij een khaki-uniform en beschermt hij zich door middel van een breedgerande Sombrerohoed tegen de moordende zon. De Pastoor is zo aan het verschrikkelijke klimaat gewend geraakt, dat hij dit klimaat niet zo erg vindt, als de vochtig hete afmosfeer van New York en van de andere steden in het Oosten van de Verenigde Staten.

De grote afstanden, die hij moet afleggen, dwingen hem om de helft van zijn tijd in een auto door te brengen. Hij legt met zijn auto maandelijks een afstand af van 7500 K.M. Ter nagedachtenis aan de toeristen, die op noodlottige wijze in de Death Valley zijn omgekomen, wil hij thans een kapel bouwen, die van binnen zal worden bekleed, met de prachtige stenen, die in zulke grote hoeveelheden in dit dal gevonden worden.

NEDERLAND

LIBERAAL IS NATIONAAL.

Onlangs werd er een rede gehouden door den lib. hoogleraar prof. de Vries, voor een vergadering van de lib. partij te Leiden, waar hij betwistte, dat Dr. Colijn een nationale figuur is. Een conclusie waartoe ook de heren Bakker en Pollema, chr. hist. Kamerleden, kwamen in het blad „Land en Volk", n.l. dat de heer Colijn niet de grote nationale staatkundige figuur gebleken is, welke velen tot voor kort in hem zagen.

Intussen komt de lib. Avondpost tegen de diskwalificatie van Dr. Colijn als nationale figuur op en wel met deze zonderlinge redenering:

„Colijn is de man geweest van de brede basis in 1933 en hij had het in 1937 weer willen zijn, wanneer het hem niet was verhinderd...... In ieder geval heeft Colijn de moed gehad, inplaats van het engere coalitiepad de weg der bredere samenwerking te kiezen, wat hem op ontzaglijk veel oppositie uit roomse kring is komen te staan. Ziet prof. De Vries de betekenis van dit feit uit nationaal oogpunt niet?"

Een merkwaardige redenering, maar inderdaad typisch liberaal.

Dus, als wij het goed begrijpen, zo zegt de Maasbode hier terecht, is de heer Colijn een „nationale figuur", omdat hij met partijen der linkerzijde samenwerkte, ondanks oppositie uit de „roomse" hoek.

Nu begrijpen wij er niets meer van.

Want de heer Aalberse wilde veel eerder dan Dr. Colijn op nog veel breder basis samenwerken en de katholieken hebben zich niet verzet, omdat de basis van den heer Colijn V zo breed was, maar omdat hij hun te smal leek.

Aldus de Maasbode.

Het is inderdaad gek.

Zowel in 1933 als in 1937 wilde de heer Colijn de sterke soc. dem. partij uitsluiten van het mededragen van de regeringsverantwoordelijkheid.

Maar het handjevol liberalen wilde hij wel in de regering doen vertegenwoordigen.

En daardoor was hij ondanks de uitsluiting van een vierde deel van ons volk, toch een nationale figuur.

Alleen omdat hij het laatste restje aan liberalen, dat Nederland nog bezit, in de Regering wilde brengen.

Het is wel een fraaie interpretatie van het begrip „nationaal", dat de Avondpost hier opdist. Liberaal is nationaal.

DR. KERSTEN EN ST. NICOLAAS.

De palementair redacteur van Ons Noorden schrijft:

Het behoort tot de goede tradities in de Tweede Kamer, dat op St. Nicolaasavond de zitting der Kamer reeds op een vroeg uur verdaagd wordt om de leden in de gelegenheid te stellen op deze nationale feestdag vroegtijdig in de familiekring aanwezig te zijn. De leden die ver afwonen krijgen eigenlijk reeds de gehele dag gelegenheid om afwezig te blijven, want belangrijke stemmingen hebben op deze dag nooit plaats. Maar zij die in of in de omgeving van Den Haag wonen mochten ook Dinsdagmiddag om half vijf reeds naar huis gaan, zodat het Binnenhof reeds vroeg verlaten was. Toch kregen we zo de indruk, dat niet alle leden van de Tweede Kamer dit gebaar van den voorzitter Mr. van Schaik op hoge prijs stelden. Bijv. Ds. Kersten, die we in lange tijden niet meer in het Binnenhof hadden gezien — deze aartscumulant heeft zoveel bezoldigde baantjes, dat hij voor zijn Kamerlidmaatschap zo goed als geen tijd meer heeft — was op St. Nicolaasdag aanwezig. En hij bleef ditmaal tot het laatste ogenblik toe. Wij hebben zo'n vermoeden, dat dit laatste verschijnsel nu juist geen verband hield met enige gewetenswroeging van dezen zeer rechtzinnigen predikant, om enigerwijze goed te maken het vele verzuim, waaraan hij zich in de laatste tijd als Kamerlid schuldig maakt.

Neen, het zal meer een stille demonstratie geweest zijn van zijn antipapistisch beginsel, dat hem voorschrijft te protesteren, tegen de aantasting van het protestants karakter van onze natie, waarvan het volk zo diep gezonken is, dat de sterfdag van een Roomsen bisschop tot een nationaal feest heeft geproclameerd. Het herdenken van een door de Roomse kerk heilig verklaarden bisschop moet in de ogen van dezen anti-papistischen predikant al een verschrikkelijke gruwel zijn, maar het vieren van een sterfdag als een feestdag, dat is helemaal een doorgeketterd Rooms misbruik. Tegen deze verroomsing van ons vaderland te protesteren moet de heer Kersten wel als zijn voornaamste taak beschouwd hebben en vandaar zijn aanwezigheid, na een zo langdurige afwezigheid op deze dag in de Kamer en zijn demonstratie er tot het bittere einde te blijven.

In de 17 jaren, dat de heer Kersten nu reeds Kamerlid is, heeft hij tot nog toe geen voorstel gedaan om de viering van deze Roomse feestdag in het protestantse Nederland te verbieden. Maar uitgesloten is het allerminst, dat we nog eens een dergelijk initiatiefvoorstel van hem te verwachten hebben.

MERKWAARDIG TESTAMENT.

We lezen in het „Dagblad voor Noord-Brabant":

„Dezer dagen overleed in Halsteren mr. Milders, die jaren geleden, toen Tholen nog een kantongerecht had, daar als kantonrechter had gestaan.

In zijn boedel werd door den notaris gevonden een zogenaamd olografisch (eigenhandig geschreven) testament, waarin al zijn bezittingen, een vrij groot fortuin (men spreekt van een ton) vormend, werden vermaakt aan de katholieke Thoolse parochie.

Het merkwaardige hiervan is, dat wijlen mr. M. niet katholiek was en nog merkwaardiger is het door hem aangegeven motief voor deze laatste wilsbeschikking.

In het testament stond n.l. onder meer geschreven, dat hij (de erflater) in het leven bijna niets anders had ontmoet dan grof egoisme.

De gemeenschap waar de naastenliefde nog het meest bloeide en tot uiting kwam, had hij gevonden in de katholieke kerk en zeer in het bijzonder was hij getroffen geweest door het zelfopofferende werk en de belangloze toewijding der religieuzen".

Elsa M. Palm

EN

Charles B. Debrot Jr.

hebben het genoegen U kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaats vinden op Woensdag, 31 Januari 1940, te 8 uur p.m., in de Parochiekerk van de H. Familie.

Receptie: 8.30—10.30 p.m. Niewindtstraat 24.

Toekomstig adres: Pieterzsteeg 56.

BEKENDMAKING.

De Procureur-Generaal bij het Hof van Justitie in Curaçao maakt overeenkomstig het bepaalde bij artikel 7 van de „Dienstentoezicht Regeling 1940" (P.B. 1940 No. 9) hierbij bekend, dat geen telegrammen ter overseining worden aangenomen, indien zij zijn gesteld in een andere taal dan Nederlandsch, Papiamentsch, Engelsch, Spaansch, Fransch of Duitsch.

Willemstad, 25 Januari 1940.

De Procureur-Generaal,

Th. van der Laan.

Wanneer een kind geleerd heeft offers te brengen, zal het daaraan gewend zijn op het tijdstip, waarop de goed geordendheid van het sexuele een beroep op zijn offervaardigheid doet. Het kind weet dan reeds, dat het offer noodzakelijk element van alle zedelijkheid is.

Daartoe moet men ook de werkelijkheidszin van de jeugd aankweken en moet zij weten, dat de werkelijkheden bij toenemende leeftijd gaandeweg groter worden.

Men behoeft van de kinderen geen zwaarmoedige oude mannetjes te maken, doch wel moeten reeds de kinderen weten, dat een der grootste vreugden in 't leven bestaat in het overwinnen van moeilijkheden.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Korfbal.

Zondag, 28 Januari a.s. 4.15 n.m. korfbalwedstrijd om de 's Gravendijk-beker
„ASIENTO" — „VAN ENGELEN"
op het terrein van Van Engelen. Iedereen wordt verzocht op tijd aanwezig te zijn met het oog op de vroeg invallende [illegible]

De volgende dames en heren zijn opgesteld:

Dames: Mej. v.d. Eem, Mevr. v.d. Flier, Mevr. Leeflang, Mevr. Kemper, Mej. de Neeff, Mevr. van 't Veer.
Heren: Brepols, Butzelaar, Nieuwkerk, Odink, Robbers.
Reserve: Mej. den Boef, HH Bunte, Vermeulen.

Voetbal.

Zondag 28 Januari a.s. de Finale om de „Hollandia beker" tussen „ASIENTO" en „HOLLANDIA" op het terrein Rio Canario; aanvang 4 uur n.m. precies.

Opstelling „Asiento":
Nieuwkerk
v. Tongerloo v. Noort
Rigaud Oostlander Goedhart
Opschoor Robbers Kroon Dussel de Jong
Res.: Teunisse, Nebbeling, de Boer.

Asiento-supporters, komt allen onze voetballers aanmoedigen.

Zondag 28 Januari a.s. voetbalwedstrijd tussen de veteranen van „ASIENTO" en „GROOT KWARTIER" op het terrein Groot Kwartier, aanvang 4.15 n.m.

Opstelling „Asiento":
Eeuwe
v.d. Jeugd Vromans
Tuin Koster Kamp
Haayen Zee Mans Esveld Lemair
Scheidsrechter: Willemse.

Hockey.

Maandagmiddag 29 Januari oefenen onder leiding van den heer M. Perret Gentil. Speciaal de volgende heren worden verzocht aanwezig te zijn:

Hartgers, Janknegt, Brepols, van Beveren, de Mol, Grasman en Bakker.

De Commissie.

CURACAO.

EEN MODERNE KLEUTERSCHOOL.

In alle stilte hebben de zusters van Pietermaai bij het begin van dit schooljaar haar nieuwe kleuterschool geopend. Eigenlijk is het jammer, dat dit niet met enige feestelijkheid gebeurd is, want de nieuwe school verdient meer bekendheid.

Zonder iemand te kort te willen doen, menen wij toch, dat de nieuwe kleuterschool iets nieuws is voor Willemstad.

Het nieuwe gebouw op Scharlo tegenover het St. Antoniusgesticht, maakt een frisse indruk. In twee heldere, luchtige lokalen krijgen plus minus 100 kleuters kleuteronderwijs. De beide lokalen met hun moderne meubilering mogen er zijn.

Geen schoolbankjes, maar mooie tafeltjes en stoeltjes volgens het Montessorie-systeem. Door de tafeltjes in verschillende kleuren te verven, heeft men een smaakvol geheel gekregen. Twee gediplomeerde, Nederlandse zusters geven daar het kleuteronderwijs. Van het begin af wordt dat onderwijs in het Nederlands gegeven, wat van niet te overschatten voordeel is voor de scholen, die later de [illegible] de kleuters de taal met mooie spelletjes en leuke bezigheidjes, een prachtige voorbereiding voor de „grote" school.

Behalve de twee „les" lokalen is er nog een ruime zaal voor de bewegingsspelen van de kleuters. Het geheel een zeer moderne inrichting, waarop de zusters en de parochie van Pietermaai trots kunnen zijn.

We moeten nog vermelden, dat de hele school met outillage door de zusters op eigen kosten is gebouwd en ingericht. Het gouvernement, dat toch ook een openbare kleuterschool onderhoudt, heeft ook hier nog geen weg gevonden om de gelijkstelling toe te passen.

Een eresaluut aan de hardwerkende zusters van Pietermaai.

SCHILDERIJEN-TENTOONSTELLING.

Vrijdagmiddag om vier uur werd de schilderijtentoonstelling geopend door Mej. E. Wouters in het clubgebouw „San Tarcisio".

Aanwezig waren o.a. Monseigneur Verriet met zijn secretaris, Mevrouw Wouters, Mej. Wouters, en de geestelijkheid van San Mateo.

Na een kort inleidingswoord van pater Brada, waarin hij allereerst de aanwezigen welkom heette en hen verzocht met welwillende belangstelling het tentoongestelde te beschouwen, verzocht hij Mej. Wouters het openingswoord te spreken.

Mej. E. Wouters sprak haar dank uit voor de eer, welke men haar bewees deze tentoonstelling te openen. Zeer gaarne had zij gevolg gegeven aan dit verzoek. De bedoeling is immers propaganda te maken voor de Curaçaose kunst.

Het is eveneens een schoon pogen de goede smaak van het Curaçaose volk te ontwikkelen. Wat onbekend is, is onbemind. Door het tentoonstellen van deze werken wil men het publiek de gelegenheid geven op de hoogte te raken van wat op het gebied der schilderkunst hier nog gepresteerd wordt en tevens de kunstenaars een prikkel te geven tot meer ontplooiing hunner talenten.

Mej. Wouters hoopte, dat vele toch deze tentoonstelling zullen bezoeken en zij wenste van ganser harte een groot succes.

Na deze hartelijke rede ging men er toe over het tentoongestelde te beschouwen.

De tentoonstelling omvat ongeveer een 40 grote en kleinere schilderstukken. We raden iedereen aan een bezoek te brengen en met aandacht het gepresteerde te bestuderen. Wij willen er niet toe overgaan critiek te leveren over deze tentoonstelling. Er zijn stukken bij van minder en van beter gehalte, doch alle zijn het bezien waard. Er zijn heel mooie, echte Curaçaose stukjes bij.

Wij hopen van harte, dat iedereen, die enigszins belang stelt in kunst, deze tentoonstelling zal bezoeken.

De tentoonstelling is geopend. Zaterdag en Zondag van 10 tot 12 en van 2 — 6.

Toont uw belangstelling en laat dit schone pogen toch weder niet mislukken door laksheid en gebrek aan beschaving.

MUZIEK UITVOERING

**Zondag a.s. n/m 7.30 uur Brionplein
Muziekkorps Santa Cecilia.**

1. Wilhelmus
2. The Stars and Stripes (marsch) (J. P. Sousa)
3. Espanita (Walzer) (George Rosey)
4. Eva (Pelection) (F. Lehar)
5. Mis Amores (Danza) (S. Madera)

II

6. [illegible]
7. Tannhäuser (fant.) (R. Wagner)
8. Dansmuziek (Diverse)

AMERIKAANS VLOOTBEZOEK.

Gisterenmiddag werden hier met de gebruikelijke saluutschoten ontvangen de Amerikaanse kruiser Wichita en de torpedojagers Hatfield, Brooks, Fox en Kane.

Aruba wordt bezocht door de kruiser Vincences en de torpedojagers Laurence, Humphrey, King en Sandes. Ook het eiland St. Eustatius zal door negen torpedojagers worden bezocht.

Het eskader staat onder commando van de Schout bij Nacht Andrew Pickens, die zich aan boord bevindt van de Wichita.

Naar we vernemen, bevinden zich aan boord van de Wichita 780 man en 46 officieren: op ieder der torpedojagers 100 man en 9 officieren.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Bevordering:

J. H. Kromhout, tijdl. klerk werkzaam ten parkette van den Procureur-Generaal; tot tijdl. adjunct-commies; datum ingang: 21 Juli 1940.

R. D. da Costa Gomez, onderwijzer 1e kl. cat. A. tot onderwijzer 1e kl. cat. B.

J. W. Th. Schotborgh, onderwijzer 3e kl.; tot onderwijs 2e kl.

Overplaatsing:

Mej. E. S. J. Schiff, tijdl. onderwijzeres aan de Prins Bernardschool te St. Nicolaas op 9rubu; naar de Emmaschool te Willemstad op Curaçao.

Mevr. A. L. J. J. Schuttevaer-Schmitz, tijdl. onderwijzeres aan de Emmaschool alhier; naar de Wilhelminaschool alhier.

J. C. Paap, adj. commies; van St. Maarten naar Curaçao en werkzaam gesteld ten kantore van den Directeur van het Departement Accountantsdienst, Sociale en Economische Zaken.

Commissie tot het afnemen van Rijvaardigheidsproeven:

Benoemd: tot Leden:
de Commandant der Militaire Politietroepen,
de Sergeant J. Th. Vos,
de Brigadier E. J. Boelhouwers.

tot plv. leden:
de brigadier H. A. van Bodegom; en
de brigadier H. H. M. Elfrink.

Schorsing:

F. H. Ruiz, seiner bij de Landsradiodienst op Aruba; van 5 Januari tot en met 31 Januari 1940.

Eervol ontslag aan:

F. H. Ruiz, seiner bij de Landsradiodienst op Aruba; op eigen verzoek; datum ingang: 1 Februari 1940.

Vrijstelling van dienst:

D. R. de la Fuente, gouvernements-geneeskundige op Saba; twee maanden vrijstelling van dienst om bijzondere redenen.

Waarneming:

W. G. Buncamper, adjunct-commies, is aangewezen als de ambtenaar, door wien het notarisambt op St. Maarten N.G. zal worden uitgeoefend.

A. van Meerten, Hoofd der openbare school te Philipsburg op St. Maarten is aangewezen om bij overlijden, ziekte of andere wettige verhindering van den Gezaghebber, het ambt van Ondergezaghebber op St. Maarten tijdelijk waar te nemen.

J. van Delden, kommies der belastingen 1e kl. op St. Maarten is tevens belast met de betrekking van Ontvanger op genoemd eiland.

De Gouvernements-Secretaris,
Gronemeyer.

R. K. KERKEN.

Parochiekerk Otrobanda:

4.45 v.m. H. Mis.
7 v.m. H. Mis (Kindermis)
8.30 v.m. Hoogmis met Holl. Preek.
7 n.m. Lof
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Pietermaai:

4.30 v.m. H. Mis.
6 v.m. H. Mis.
7.30 v.m. H. Mis. (kindermis, niet voor volwassenen)
8.30 v.m Hoogmis.
6.30 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie.

Parochiekerk San Mateo:

4.45 v.m. H. Mis.
6.30 H. Mis
7.45 Kindermis
9 v.m. Hoogmis.
7 n.m. Lof.
Iedere Woensdagavond 7 uur Jongenscongregatie met Holl. Preek.

Parochiekerk Groot Kwartier.

5 uur Vroegmis.
7 uur Kindermis.
8.15 uur Hoogmis.
6.30 uur Lof.

In de week dagelijks de H. Mis om 6.30 uur.

In alle kerken gelegenheid tot Biechten: iedere Zaterdag van 4 tot 8 uur n.m.; en daags voor iedere grote feestdag.

TONEELVEREENIGING „CURASTI".

Het Bestuur van de Toneelvereniging „Curasti" deelt aan haar leden mede, dat a.s. Woensdag 7.30 p.m. de algemene vergadering zal gehouden worden in het Theater Brion.

Aller opkomst wordt verwacht.

AUTO-ONGEVAL.

Bij een auto-ongeval op de weg rond het Schottegat liep de werkman S. zodanige verwondingen op dat hij ter verpleging moest worden opgenomen in het St. Elisabeth's Gasthuis.

VERDRONKEN.

De 4de Officier van het Duitse motorschip „Hannover", gemeerd liggende te Caracasbaai, is op Woensdag j.l. per ongeluk te water geraakt en verdronken. Het lijk is nog niet gevonden.

AANRIJDING.

Bij een aanrijding tussen 2 autobussen te Rio Canario, werden 4 kinderen niet ernstig verwond. Naar de oorzaak wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

FILMBESPREKING.

„GIFHT FOR HAPPINESS" (Roxy)

Een aardige film, waarin de geschiedenis wordt gegeven van een bokser, Fred Mac Murray, die door zijn huwelijk in de betere kringen komt.

Irene Dun speelt hier een zeer mooie rol van zijn vrouw, die alles offert en alles wil doen voor haar man. Maanden zit zij soms alleen, als deze, onder leiding van zijn vader, overal bokst en met steeds meer succes, zodat tenslotte bij hem maar één begeerte meer is: het wereldkampioenschap. Hij traint jarenlang en ondertussen voedt zijn vrouw hun zoon op, die geheel van zijn vader vervreemdt.

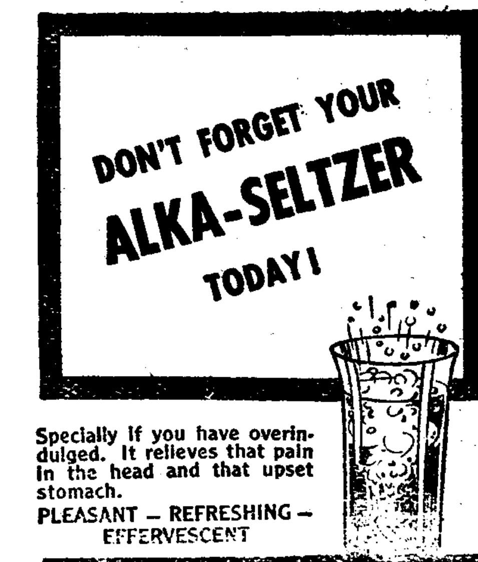
Een misverstand brengt een huwelijksconflict en hun jongen zal beurtelings bij ieder van hen wonen, om dan later zelf te kiezen. De sport brengt vader en zoon wat dichter bij elkaar en als de strijd voor het kampioenschap komt, zal het voor den vader tevens een „Fight for Happiness" zijn, want hij zal dan zijn zoon voor goed winnen.

Hij verliest — maar tóch komt voor hem het geluk, als de jongen zijn vader weer terugbrengt bij zijn moeder, die voortaan weer haar grote, mooie liefde aan hem kan geven.

Een eenvoudige, maar goede film.

De ware „maatschappelijke" beleefdheid bestaat hierin dat men niet altijd uitsluitend aan zichzelven denkt, maar voortdurend rekening houdt met de wensen en behoeften van anderen.

Onderwijzen is veel gemakkelijker dan opvoeden.

Voor het eerst hoeft men slechts iets te weten, voor het laatste echter moet men iets zijn.

Goed humeur en gezelligheid in de omgang met anderen wordt door sommigen te veel als export-artikel beschouwd; ze voeren er zoveel van uit naar de vreemde, dat er voor huiselijk gebruik zo goed als niets meer overblijft.

Het is een grote kunst kleinigheden te behandelen zoals ze zijn: van een mug een olifant maken heeft al menigeen een olifantenleed bezorgd.

De Finse stad Viborg, in de nabijheid van het Carelische punt, is zeer sterk militair verdedigd. In de straten zijn hoge baricades van zandzakken opgericht.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

De Duitse gezant bij het Vaticaan diende bij de Staatssecretaris een protest in tegen de uitzendingen van Radio Vaticana over de vervolgingen der Polen dor de Duitsers.

Dor de gezant werd gevraagd, de uitzendingen niet meer in het Duits te doen geschieden.

In Duitsland zelf werden scherpere maatregelen genomen tegen het luisteren naar buitenlandse (ook neutrale) radio's.

Monskore bracht openlijk dank aan Duitsland voor de hulp in de Finse veldtocht.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Tijdens de gehouden zitting van de Senaat te Den Haag, werd de Begroting van Buitenlandse zaken besproken. Algemeen bracht men hulde aan het beleid van Mr. van Kleffens.

De rede, die Churchill enkele dagen geleden hield, werd algemeen afgekeurd. Vrijwel algemeen was men van oordeel, dat Nederland het dient te blijven van de Volkenbond, hoewel men tot het inzicht is gekomen, dat de Bond op foutieve grondslagen berustte. Het voorstel van de regering een ton aan het Finse Rode Kruis te schenken, werd van alle zijden toegejuicht. De algemeen gevoelde sympathie voor de Finse zaak kwam duidelijk tot uitdrukking in talrijke toespraken.

De Minister zeide, dat het te hopen is, dat men een les heeft weten te trekken uit de gebeurtenissen, die zich rond begin November hebben afgespeeld, zodat de regering op ieder gegeven ogenblik aanleiding kan vinden tot het intensiveren van militaire maatregelen, tegenover elke schending van onze strikte overeenstemming met het volkenrecht. Door hen, die ons van het tegendeel berichten zullen we ons niet van de rechte weg laten afbrengen. De uitbreiding van de oorlog slechts compliceren, want nooit zal enige grote Europese mogendheid het dulden, dat Nederland of België in handen van een tegenstander raakt.

Wij moeten varen, moeten handeldrijven en moeten anderen diensten bewijzen, anders kan ons volk niet bestaan en landen, die thans onze handel beperkingen opleggen, mogen dat niet voorbijzien.

Mag men zich op het ogenblik afvragen of het nu eindelijk geen tijd geworden is om tot een juiste en verstandige regeling van Europese aangelegenheden te komen. Wat baat doorvechten. Hoe verkrijgt men betere waarborgen dan zich rond de tafel te scharen. Tot nog toe is niet gebleken, dat geen enkele regeling onbereikbaar is. Kan Nederland ertoe bijdragen, dat men tot overleg komt dan gaarne. Minister van Kleffens waarschuwde tegen onverschillig gepraat over het binnenvallen van onzijdige landen dat, besproken als natuurlijke zaak, de openbare mening afstompt. De Minister eindigde zijn rede met de woorden, dat Nederland handelt naar de regel, dat het anderen niet deren wil en ieder het zijne wil geven. Wij moeten paraat blijven en ons niet op sleeptouw laten nemen door de waan van derden.

De regering diende een wets-ontwerp in tot herwaardering van de goudvoorraad van de Nederlandse Bank op de grondslag van een depreciatie van de gulden op 18%. De huidige depreciatie van de Gulden bedraagt ongeveer 22%.

Blijkens de weekstaat van de Nederlandse Bank was de goudvoorraad van de bank onveranderd.

Het Algemeen Handelsblad besprak het regeringsplan om de goudvoorraad van de Nederlandse Bank te herwaarderen. Het blad meent te weten, dat dit plan van minister de Geer afkomstig is en oefent critiek op de strekking van het voorstel om het devaluatie-percentage van de Gulden te fixeren op 18%.

Volgens het blad heeft men hier te doen met een fictieve transactie. Het is een gewone overboeking en de winst, die men door een dergelijke transactie meent te maken, is slechts een fictieve winst. Het blad meldt verder dat het in de bedoeling van minister de Geer zou liggen de boekwinst op het goud te besteden tot dekking van de buitengewone uitgaven, die de mobilisatie vereisen. Het blad wijst erop, dat de regering voor deze buitengewone uitgaven nog steeds geen dekkingsplan heeft opgesteld.

Zal men er toe overgaan de fictieve winsten, die uit herwaardering van het goud ontstaan te bezigen als fonds voor de buitengewone uitgaven, dan zal dit er toe leiden dat de positie van de Gulden in gevaar gebracht wordt terwijl bovendien de geld-circulatie zal uitzetten, waardoor inflatoristische tendenzen zullen optreden. Het blad besluit zijn critiek met de opmerking, dat het wets-ontwerp aantoont, dat de regering hierbij de lijn van de minste weerstand volgt.

De Telegraaf verneemt uit Londen, dat de Britse regerig haar gezantschappen in het buitenland heeft geïnstrueerd bij de resp. regeringen een verklaring af te leggen van de rede, die Churchill enkele dagen geleden heeft gehouden, en welke rede in de neutrale, kleine landen enige onrust verwekte.

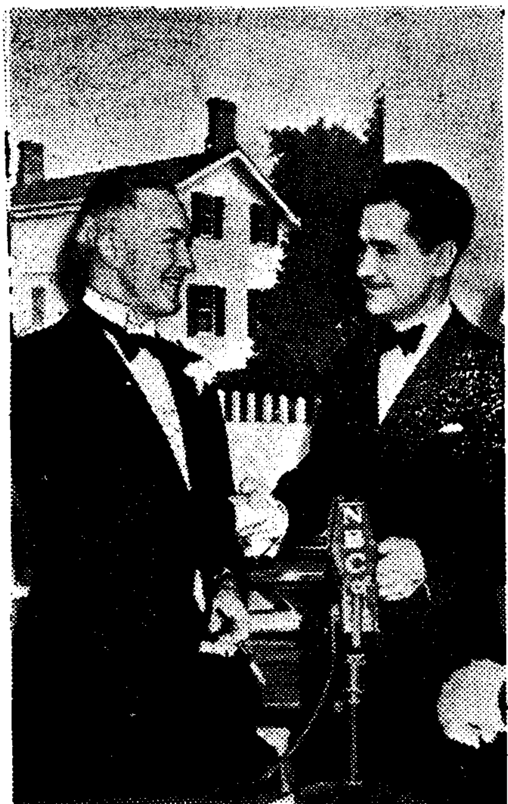
De houding van de Britse regering zo werd uitdrukkelijk verklaard, is onveranderd en zij denkt er niet aan druk uit te oefenen op de neutralen.

Admiraal Richard Byrd, die met zijn expeditie onderweg is naar de Zuidpool.

Ongeveer een vierde van Finland is ontruimd. Hier ziet men enige inwoners de hoofdstad verlaten met hun laatste bagage.

Voordat Admiraal Byrd zijn expeditie naar de Zuidpool begon, werd hem door leden van „Order of Adventurers in America" een afscheidsdiner aangeboden. Hier ziet men de beroemde onderzoeker in gesprek met een van de leden, gedurende het diner.

In Engeland hebben de mensen zowel voedsel als kleren verzameld om naar de troepen in het buitenland te sturen. De dame hierboven heeft handen vol geschenken voor de troepen aan het front.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

All Sur. team — J. Holl. RCC comb.	1—0.
Jong Curaçao — Sparta	2—0.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO — NOBO

VRIENDSCHAPPELIJKE WEDSTRIJDEN.

28 Jan. 1940: B-klasse	Volcania — Atletico 2 (Joens)	*
28 Jan. 1940: A-klasse	Jong Holland 1 — Volharding 1 (Oehlers)	
4 Febr. 1940: A-klasse	All Suffisant Team — S.U.B.T. 1 (Visser)	
4 Febr. 1940: B-klasse	Jong Curaçao — Arsenal (Ercol)	*

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden beginnen om 2.30 uur .m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 40 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider: E. Palm, Langestraat 78.

Met ingang van heden is E. Vos (R.C.C.) wegens wanbetaling geroyeerd.

HET BESTUUR.

DE RUSSISCHE VLOOT.

De sovjet-Russische oorlogsvloot heeft de laatste tijd voor het eerst de aandacht op zich gevestigd, zij het niet in de geest van de „onoverwinnelijke rode vloot". In de strijd tegen Finland heeft Stalin's vloot, hoewel Finland maritiem niets betekent, vrijwel niets gepresteerd, terwijl de Russen ter zee toch enige ferme klappen kregen. De nieuwe kruiser Kirof werd buiten gevecht gesteld, het slagschip October-Revolutie zwaar beschadigd en enige torpedojagers werden tot zinken gebracht. Blijkbaar zet Rusland, dat op maritiem gebied nooit iets gepresteerd heeft, dat in de oorlog tegen Japan ter zee vernietigend verslagen werd, dat tijdens de wereldoorlog met een grote vloot geen enkel succes behaalde, een trieste traditie voort.

Veel is er geschreven, en van Russische zijde meer nog gezwetst over leger en luchtvloot, doch de vloot was tot voor kort het stiefkind van het rode regiem. We zeggen „tot voor kort", omdat enige maanden geleden officieel verklaard werd dat Moskou een vloot ging bouwen die Engeland overtreffen zou! Hoe zijn echter de feiten?

Weinigen zullen ontkennen, dat er in vele persorganen een grote ommekeer is gekomen in de berichtgeving over sovjet-Rusland. Bladen, die vroeger de loftrompet hebben gestoken over de Russische weermacht, zijn heel wat kalmer geworden, nu de Russische troepen in Finland een allesbehalve schitterend beeld van strategie te zien geven. Men vraagt zich af, of de toestand in het rode leger zo veel zou verschillen van de toestand der Russische vloot. En die vraag is inderdaad gewettigd. Sovjet-Rusland heeft wel deelgenomen aan de bewapeningswedloop ter zee, maar men moet niet vergeten, dat voor een dergelijk evenement op de eerste plaats een uitmuntende organisatie nodig is, en hieraan ontbreekt het ten enenmale.

Het buitenland beschikte evenmin over genoegzame gegevens omtrent de Russische vloot, en dit werd niet geheim gehouden, omdat Rusland de wereld eens wilde overdonderen, maar omdat een en ander niet door de beugel kon.

Ook de Volkenbond kon van Rusland geen gegevens krijgen, zelfs niet de meest elementaire, en daarom heeft de Volkenbond geweigerd, Rusland onder de vlootmachten te rangschikken. Onbewust heeft men hiermede een werkelijkheid voor ogen gesteld, want Rusland is inderdaad geen vlootmacht. Er werden kanalen gegraven voor de vloot, zoals tussen de Baltische Zee en de Witte Zee, maar de kanalen zijn te ondiep en te klein. Er werden slagschepen op stapel gezet, maar de bewapening deugt niet. Er werden officieren voor de vloot opgeleid, maar de bekwaamsten werden verdacht van „Trotzkiïmse" en gefusileerd. Toen sovjet-Rusland enige tijd gepronkt had met berichten, dat het zelf uitmuntende onderzeeërs kon bouwen, werd plotseling een bestelling onderzeeërs in het fascistische Italië gedaan, en over eigen onderzeeërs werd niet meer gerept. Tevens ging de Russische admiraal Issakof naar de Verenigde Staten, om daar aankopen te doen. Daarmee dementeerden de sovjets hun eigen berichten.

Het grootste gedeelte van de Russische vloot bestaat uit oude schepen, die wat zijn opgekalefaterd, en waarvan er verschillenden voor „nieuwe kruisers" doorgaan. De Russische vloot heeft niet in de wereldoorlog de grootste verliezen geleden, maar in de eerste jaren van de bolsjewistische regering. Toen de revolutie uitbrak, erfden de bolsjewisten van de tsaren een vloot van 548.000 ton. Maar in 1923 was de tonnage van de vloot gedaald tot 82.000 ton, om weer heel langzaam te stijgen tot 140.000 ton in 1934.

In 1930 hebben de sovjets voor de laatste maal een officiële opgave gedaan van hun vloot, waarbij zij toen 4 kruisers vermeldden van 23.000 ton, 1 kruiser van 17.000 ton en 5 kruisers van 6.000 ton. De vier kruisers van de hoogste tonnage zijn slagschepen, die van de tsaren zijn overgenomen. Het zijn de Marat, de Michael Frounze, en de October-Revolutie in de Baltische Zee en de Parijse Commune in de Zwarte Zee. De vijf kleinere kruisers zijn de Tchervonaia Oerkraina,, de Krasnaja Bessarabia, de Krasni Kavkaz, de Vorosjilof en de Profintern.

Tot 1937 toe hebben de Russen zich enkel toegelegd tot het aanschaffen van licht materiaal, bestaande uit onderzeeërs, torpedojagers, kanonneerboten, mijnenleggers en watervliegtuigen voor de vloot.

In 1937 echter werden drie kruisers op stapel gezet van het type Kiro f. Nadien echter heeft een buitenlandse vlootdeskundige verklaard, dat een van deze kruisers zo'n merkwaardige gelijkenis vertoonde met een van de oude kruisers, de Krasni Kavkaz, die voor 1917 de Admiraal Lazarof heette, dat er volgens hem geen twijfel mogelijk was, of deze oude kruiser was verbouwd en door de sovjets opgegeven als een volkomen nieuwe kruiser.

Volgens het program van 1938 zouden nog een aantal nieuwe kruisers aan de Rode Vloot worden toegevoegd, waarvan er twee zouden worden aangekocht in de Verenigde Staten, terwijl 4 kruisers op stapel zouden worden gezet. Bovendien zouden in dat jaar 19 onderzeeërs en 3 vliegtuigmoederschepen van 12.000 ton, waaronder de Stalin, vervaardigd worden. Nog andere plannen werden door de sovjets bekend gemaakt. Maar wat is er van terechtgekomen? Men kent de grote voorliefde van de Russen, om plannen met verwezenlijkingen te verwarren.

Als een voorbeeld van de grote onbekendheid van het buitenland met de Russische vloot, laten wij hier enkele opmerkingen volgen van bevoegde zijde over de onderzeeërs van Rusland.

Het Franse jaarboek „Flottes de Combat" telde voor de Russische vloot in 1937 in totaal 49 onderzeeërs, die gereed waren of nog op stapel lagen.

Het Engelse marinejaarboek „Jane's Fighting Ships" gaf voor hetzelfde jaar echter 60 onderzeeërs op.

Het Duitse „Taschenbuch der Kriegsflotten" deelde mede, dat Rusland 158 onderzeeërs bezat, waarvan 71 in de Baltische Zee, 37 in de Zwarte Zee en 50 in de Stille Oceaan.

Het „Jahrbuch der Deutschen Kriegsmarine" verklaarde, dat de sovjet-Russische onderzeevloot de sterkste was van de gehele wereld.

De „Nauticus" van Admiraal Hansen (Berlijn, 1938) gaf voor Sovjet-Rusland een totaal van 160 onderzeeërs op. Hetzelfde cijfer werd gegeven in „Handbuch der neuzeitlichen Wehrwissenschaften".

Het is moeilijk aan de weet te komen, wie de leiders van de Russische vloot zijn. Van tijd tot tijd werden namen genoemd, maar zij zijn telkens verschillend. Wat is er met de vorigen geschied? Zijn zij verplaatst? Of geëxecuteerd?

Aan het hoofd van de Russische vloot stonden de volgende personen, allen admiraals en vice-admiraals:

V. M. Orlof, opperbevelhebber van de vloot.

M. V. Victorof, zijn opvolger, oud-commandant van de vloot in de Stille Oceaan.

A. K. Sivkof, commandant van de vloot in de Baltische Zee.

I. M. Loudri, bevelhebber van de vloot, oud-directeur van de vloot-academie.

I. Kojanof, commandant van de vloot in de Stille Oceaan.

K. I. Douchenof, commandant van de Noordelijke vloot.

R. A. Mouklevitsj, chef van de vlootbouw.

Ivanof, bevelhebber van de kruiser Marat.

Kadatski-Roudnief, bevelhebber van de Amourflottilje.

Smirnof—Svietlofski, bevelhebber van de vloot in de Zwarte Zee.

Khorochkine, bevelhebber van de Dnjepr-flottielje.

Al deze personen zijn op last van Stalin geëxecuteerd. Geen enkele hunner is voor een rechtbank gekomen. Met hen zijn honderden ondergeschikten ter dood veroordeeld. Daarna hebben Mezentzof, commissaris van de Zwarte Zee, Boulotchkine, commissaris in de Baltische Zee en Bakounin, commissaris van de Dnjepr-flottieljie hetzelfde lot gedeeld. Ook Smirnof, de commissaris van Marine, die in 1938 benoemd werd en diens opvolger, Michel Frinovski, zijn geëxecuteerd.

Vele anderen zijn „teruggeroepen" (verder lot onbekend!) zoals de professor in de vlootstrategie Alexandrof, de directeur van de vlootacademie Strassovitsj, de chef van de vlootbouw Stechenko, etc. Een en ander is niet in staat, ons een verheffend beeld te geven van de Russische oorlogsvloot, die in de ongelijke strijd tegen Finland tot dusver een figuur sloeg dat op een blamage lijkt.

BEDENKELIJKE MENTALITEIT.

Van welk een bedenkelijke mentaliteit de Duitse Nazi-regering blijk geeft, zelfs in officiële communiqué's, valt aan te tonen uit het bericht, waarmede het Duitse Nachrichten Bureau de ondergang van de kruiser, Graf Spee, aan de wereld mededeelde.

Het bericht luidt:

„De commandant van het pantserschip „Admiral Graf Spee", kapitein ter zee Hans Langsdorff, heeft de ondergang van zijn schip niet willen overleven. Getrouw aan de traditie en in de geest der opvoeding van het officierencorps, waartoe hij bijna drie decennia heeft behoord, heeft hij dit besluit genomen.

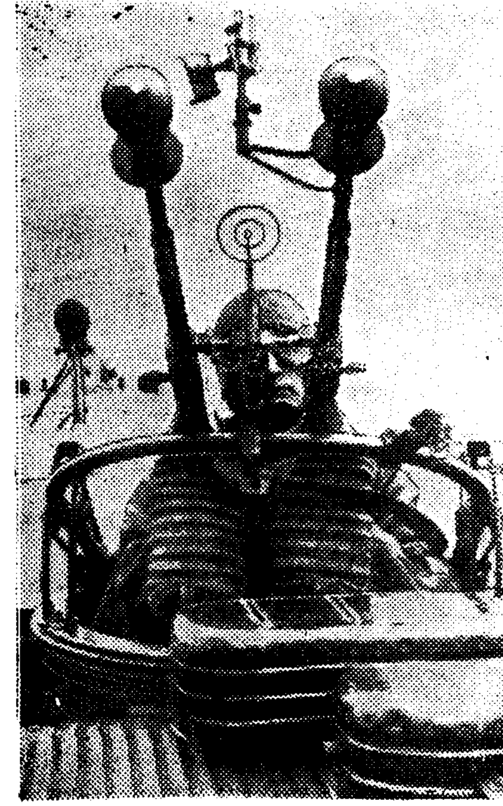
Nadat hij de hem toevertrouwde bemanning in veiligheid had gebracht, heeft hij de hem gestelde taak als volbracht beschouwd en volgde hij zijn schip.

De oorlogsmarine begrijpt en waardeert deze stap.

Kapitein ter zee Langsdorff heeft hiermede als strijder en held de verwachtingen vervuld, welke zijn Führer, het Duitse volk en zijn marine in hem hadden gesteld."

Voor een waarlijk dankbaar mens is het begiftigd worden met een geschenk meer waard dan het geschenk zelf.

Volgens de reportage hebben de Russen in Zuid-Finland 500 bommenwerpers gebruikt. Hier ziet men een mitrailleur aan boord van een Russische bommenwerper.

In Japan is een bond van gebaarden, waarvan de leden elk jaar bijeenkomen om hun baard te laten meten. Hierboven de vergadering bijeen.

HET HOF EN BENZINE.

Zoals we weten, is door de regering aangeraden zeer zuinig te zijn in het gebruik van benzine. Ook de Koninklijke Familie volgt deze raad op en geeft op verschillende wijzen het voorbeeld, hoe men benzine moet besparen in deze tijd. Zo zijn de laatste maanden de Koninklijke auto's niet meer in de Haagse straten verschenen.

In plaats daarvan maakte de Koninklijke Familie veelvuldig gebruik van rijtuigen, bespannen met twee paarden uit de Koninklijke stallen.

Inplaats van de chauffeur in livrei zijn de Koninklijke koetsiers en palfreniers, die men anders alleen op Prinsjesdag ziet, weer in functie getreden.

Ook op andere wijze geeft de Koninklijke Familie het voorbeeld. Onlangs ging de gehele Koninklijke Familie te voet naar het Koninklijk Paleis aan het Noordeinde ter kerke in de Parkstraat en zowel H.M. de Koningin, als H.K.H. Prinses Jpliana en Z.K.H. Prins Bernhard, heeft men op hun rijwiel een tochtje kunnen zien maken in de omgeving van de Waalsdorperweg.

Dit voorbeeld heeft op de Hagenaars veel indruk gemaakt, zodat men thans opmerkelijk veel hooggeplaatste personen inplaats van in hun auto, in de tram of op de fiets kan zien zitten.

Ieder mens moet zijn wil terdege oefenen, wil hij niet geestelijk en tijdelijk ten onder gaan.

Uren vn pijnlijke desillusie en ontgoocheling zijn vaak ook uren van grote genade.

Wie zich ergert, en uit eerlijkheid, uit oprechtheid ergert aan fouten en tekorten, moet de eigen gevolgtrekking aandurven: geestdrift te laten zien in de ijver voor het goede.